

rende i kraft af de nævnte indtægter, skal aktiviteterne dækkes af årlige lån fra de deltagende lande.

Princippet bag fordelingen af lånebyrden mellem landene fremgår af artikel 40 i Den europæiske Patentkonvention, d.v.s. en fordeling efter landenes størrelse målt ved deres patentmæssige interesse i det europæiske system. Denne interesse måles dels i forhold til det antal patentansøgninger, der er indleveret i det enkelte land, dels i forhold til det antal ansøgninger, som fra det pågældende land er indleveret i udlandet.

De indbetalte lån forrentes. Renten udgøres af et vejet middeltal mellem markedsrenten i medlemsstaterne. Der tillægges markedsrentesatserne vægt i forhold til de procentsatser, som bestemmer lånefordelingen.

Gennem en kortere periode kræver også aktiviteterne i henhold til fællesskabspatentkonventionen bidrag fra EF-landene, hvilke bidrag tænkes ydet som tilskud. Efter en kortere årrække skal EF-patentårsafgifterne kunne dække EF-landenes andel i udgifterne i henhold til den europæiske konvention og deres udgifter ved administration af fællesskabspatentet. Desuden kan der efter forløbet af en årrække fremkomme et overskud af EF-patentårsafgifterne afhængig af, i hvilket omfang dette patent anvendes.

Ifølge de senest foreliggende beregninger, der er foretaget på grundlag af 30.000 ansøgninger og ratifikation af 16 lande, skal Danmark formentlig over en periode på 11 år i 10 rater bidrage med lån på i alt 7,1 mill. kroner, der tilbagebetales over en periode på 17 år. Lånet er beregnet efter prisniveauet i 1976.

Lånet, der er baseret på en andel på 1,88 pct. af de samlede lån, udgør i mill. kr. ca.:

1. år	0,46
2. år	0,19
3. år	-
4. år	0,41
5. år	0,99
6. år	1,32
7. år	1,09
8. år	1,02
9. år	0,81
10. år	0,53
11. år	0,24

Denne beregning er behæftet med den usikkerhed, der følger af, at antallet af europæiske patentansøgninger ikke nøjagtigt lader sig forudsige, ligesom færre lande kan tænkes at ville undertegne konventionen.

Vurdering af konsekvenserne for dansk erhvervsliv.

Under forhandlingerne om en europæisk patentkonvention er bestræbelserne gået i retning af at få så mange europæiske lande med i ordningen som muligt. Sideordnet med disse forhandlinger har De europæiske Fællesskaber udarbejdet den særlige EF-patentkonvention som en overbygning på den europæiske konvention. Tilslutning til de to europæiske patentkonventioner må for Danmarks vedkommende anses som et led i integrationen i De europæiske Fællesskaber. Konventionerne udgør tilsammen centrale bestanddele af fællesskabernes politik gående i retning af at skabe dels en lettelse for landenes industri med hensyn til beskyttelse af opfindelser og dermed en styrkelse af konkurrenceevnen og dels særlig for så vidt angår EF-patentkonventionen at virke for fremme af de frie varebevægelser. Der er således tale om en fælles ordning på linje med andre ordninger inden for fællesskaberne, som de berørte danske erhverv har kunnet indrette sig på.

En målestok for interessen for det europæiske patentsystem har man deri, at lande som Sverige, Schweiz og Østrig må anses for kommende deltagere i den europæiske patentorganisation, uanset at industrien i disse lande, selv om landene ikke var medlemmer, ville kunne få europæiske patenter for de lande, som ordningen omfatter.

I denne stillingtagen må antages at indgå ønsket om at være med i en så skelsættende nydannelse fra begyndelsen og ligestille den patentansøgende industri i lande uden for EF med landene inden for EF. Endvidere må der bag dette ligge ønsket om ikke at stå uden for den fortsatte harmonisering af patentlovgivningen, som hermed finder sted i Europa, og som i virkeligheden går tilbage til Europarådets initiativer kort efter den anden verdenskrig. De europæiske patentkonventioner er således kulminationen på bestræbelserne gennem flere internationale organisationer på at skabe et internationalt samarbejde på et område, der egner sig hertil og i forvejen er internationalt præget.

En beregning af Den europæiske Patentkonventions virkning med hensyn til nedgangen i det danske ansøgningstal og med hensyn til antallet af Europa-patenter i Danmark kan kun ske med meget stor usikkerhed. Der vil dog formentlig højst blive tale om en fordobling af antallet af i Danmark gældende patenter, så længe EF-patentkonventionen ikke er i kraft, og Danmark skulle blive omfattet af ca. 25 pct. af alle europæiske ansøgninger. I alt 16.944 patenter er i kraft i 1975. Samme år